

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบประมาณการผลิตน้ำนมดิบและความต้องการน้ำนมดิบ

	ปริมาณการผลิต น้ำนมดิบ (ตัน)	ความต้องการบริโภคนม (ตัน)			
		นมพร้อมดื่ม	นมโรงเรียน	นมเปรี้ยว	รวม
2547	746,646	333,400 (40.5%)	276,000 (33.5%)	213,091 (26.0%)	822,491
2548	824,900	353,404 (42.0%)	253,857 (30.2%)	234,400 (27.8%)	841,701
2549	907,280	374,608 (41.2%)	276,000 (28.9%)	257,884 (28.4%)	908,492
2550	998,000	397,084 (41.4%)	276,000 (28.9%)	283,672 (29.6%)	956,756
2551	1,097,810	420,910 (41.7%)	276,000 (27.4%)	312,040 (30.9%)	1,008,950

อัตราการขยายตัวต่อปี น้ำนมดิบ 10%, นมพร้อมดื่ม 6%, นมโรงเรียน 0 %, นมเปรี้ยว 10%
ที่มา : เอกสารประกอบการสัมมนา “ทางรอดเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมไทย” 30 สิงหาคม 2548

ตามตารางข้อมูลตลาดน้ำนมแสดงให้เห็นว่าศักยภาพตลาดในปี 2548 ถ้ารวมตัวเลขของ Condense Milk และ TFD เข้ามาด้วยพบว่าสามารถรับน้ำนมดิบได้ถึง 1,041 ตัน แสดงให้เห็นว่าตลาดนมทั้งหมดยังสามารถรับนมดิบได้แต่นมดิบต้องต่อสู้กับการใช้นมผงไม่ว่าทางด้านราคาหรือคุณภาพอันขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้บริโภคซึ่งเป็นผู้ตัดสินใจ

ตารางที่ 5 ข้อมูลตลาดน้ำนม

(1000'Tons)	Total Liquid Dairy 1,041.6 (1000'Tons)	(1000' Tons)
Ambient Dairy: 565.4	Condense Milk: 104.0	Chilled Dairy: 372.2
-UHT Milk+TFD: 410.3		-Pasteurized Milk+TFD:
-UHT Yogurt: 136.3		174.4
-Sterilized Milk+TFD: 18.8		-Culture Yogurt: 127.4
		-Pasteurized Yogurt: 70.4

TFD = Tonic Food Drink i.e. Milo, Ovaltine

ที่มา : เอกสารประกอบการประชุมแนวทางการบริหารนมทั้งระบบ

แต่ว่าสิ่งที่เกิดขึ้นในข้อตกลงซื้อขายน้ำนมดิบปี 2549 คือปริมาณการผลิตน้ำนมดิบลดลง จากวันละ 2,188 ตัน/วัน เหลือ 2,119 ตัน/วัน (ตามบันทึกข้อตกลงการจำหน่ายน้ำนมดิบของกรมปศุสัตว์) แทนที่จะเพิ่มขึ้น 10% ตามการคาดการณ์ ทำให้เราต้องหาสาเหตุให้ได้ว่ามีปัญหาอะไรเกิดขึ้น

สมาคมผู้เลี้ยงโคนมไทยโฮลสไตน์ฟรีเชียน ได้รวบรวมปัญหาจากการจัดสัมมนา 6 ครั้ง ในแต่ละพื้นที่ของประเทศไทยโดยเป็นความเห็นของเกษตรกรที่มาร่วมกว่า 800 คน ซึ่งประกอบด้วยพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ขอนแก่น (สระบุรี) มวกเหล็ก (ราชบุรี) หนองโพ (สระแก้ว) วังน้ำเย็น และ(ประจวบคีรีขันธ์) อ่าวน้อย ในปี 2548 ซึ่งสรุปตามลำดับความหนักของปัญหาได้ดังนี้

1) ต้นทุนการผลิตสูงขึ้นมาก	9) สุขภาพโคและการป้องกันโรค
2) อาหารข้นแพง	10) คุณภาพน้ำนมดิบ
3) อาหารหยาบขาดแคลน	11) การจัดทำมาตรฐานฟาร์ม
4) การผสมเทียมและการปรับปรุงพันธุ์โค	12) การให้บริการทางสัตวแพทย์
5) การจำหน่ายน้ำนมดิบ	13) การจัดเก็บภาษีผิดๆ
6) งานวิจัยพัฒนา	14) ราคาโคสาวตกต่ำ
7) การส่งเสริมและอบรมทักษะและเทคโนโลยี	15) อื่นๆ เช่น ขาดเงินทุน ที่ดิน โคมผลผลิตต่ำ
- ในการเลี้ยงโคนม
- 8) การตลาดของนมพร้อมดื่มและผลิตภัณฑ์

นอกจากนั้นชุมนุมสหกรณ์โคนมแห่งประเทศไทย ได้ทำแบบสอบถามข้อมูลไปยังสหกรณ์โคนมในแต่ละภาค ภาคละ 4 สหกรณ์ รวม 27 สหกรณ์ สหกรณ์ละ 6 ฟาร์ม ประกอบด้วย ฟาร์ม ขนาดเล็ก 2 ฟาร์ม ฟาร์มขนาดกลาง 2 ฟาร์ม ฟาร์มขนาดใหญ่ 2 ฟาร์ม รวมทั้งสิ้น 162 ฟาร์ม

ตารางที่ 6 ข้อมูลต้นทุนการผลิต ค่าใช้จ่าย ผลผลิตต่อตัว โครงสร้างฝูงโค ของฟาร์ม 3 ขนาด

	ฟาร์มเล็ก	ฟาร์มกลาง	ฟาร์มใหญ่	เฉลี่ยทุกขนาด
ได้รับค่านม/กก	11.30 บาท/กก	11.23 บาท/กก	11.41 บาท/กก	11.31 บาท/กก
ต้นทุน/กก	12.09 บาท/กก	11.09 บาท/กก	11.50 บาท/กก	11.56 บาท/กก
กำไร/ขาดทุน	(0.78) บาท/กก	0.14 บาท/กก	(0.09) บาท/กก	(0.24) บาท/กก
ผลผลิตน้ำนม	12.65 กก/วัน	11.54 กก/วัน	11.19 กก/วัน	11.80 กก/วัน
โครีดนม	8 ตัว	16 ตัว	26 ตัว	17 ตัว
โคท้อง	5 ตัว	11 ตัว	10 ตัว	8 ตัว
ลูกวัว วัวสาว	6 ตัว	12 ตัว	20 ตัว	13 ตัว
โคทั้งฟาร์ม	19 ตัว	39 ตัว	56 ตัว	38 ตัว

ตารางที่ 6 ข้อมูลต้นทุนการผลิต ค่าใช้จ่าย ผลผลิตต่อตัว โครงสร้างฝูงโค ของฟาร์ม 3 ขนาด (ต่อ)

	ฟาร์มเล็ก	ฟาร์มกลาง	ฟาร์มใหญ่	เฉลี่ยทุกขนาด
โคริต/ทั้งฟาร์ม	40.78%	41.01 %	46.88 %	43.90 %
ค่าอาหารหยาบ	27%	28%	32%	30%
ค่าอาหารข้น	45%	48%	44%	45%
ค่าอุปกรณ์ ยา	3%	3%	4%	4%
ค่าผสมเทียม	1%	1%	3%	2%
ค่านมสดลูกโค	7%	5%	6%	6%
ค่าขนส่ง	2%	2%	2%	2%
ค่าสัตวแพทย์	1%	2%	1%	1%
ค่าน้ำ ไฟ	3%	2%	1%	2%
ค่าแรงงาน	9%	9%	7%	8%
ค่าอื่นๆ	2%	0%	0%	0%

-ค่าใช้จ่ายเป็นเฉพาะเงินสด ไม่รวมค่าแรงเจ้าของฟาร์ม ค่าเสื่อม มูลค่าท/ส ที่เปลี่ยนไป ค่าเช่า
 ค่าเสียโอกาส รายได้เป็นเฉพาะค่านม ไม่รวม ค่าขายโคนมเพศผู้ โคคัดทิ้ง มูลโค
 ที่มา : ชุมชุมสหกรณ์โคนมแห่งประเทศไทย

ดังแสดงไว้ในตารางข้อมูลต้นทุนการผลิตข้างบน จากตารางจะเห็นได้ว่าฟาร์มโดยเฉลี่ย
 ขาดทุนอยู่ แต่ฟาร์มขนาดกลางต้นทุนดีกว่าขนาดอื่น แต่จะเห็นว่าสัดส่วนโคริตต่อโคทั้งฟาร์ม
 ของเมืองไทยยังต่ำอยู่เมื่อเทียบกับต่างประเทศ (ไทย 40% New Zealand 80% Israel 70%)
 แสดงว่าฟาร์มโคนมไทยยังสามารถปรับปรุงประสิทธิภาพได้อีกมาก ต้นทุนส่วนใหญ่ 70-80%
 อยู่ที่ค่าอาหารซึ่งได้ขึ้นอย่างมากในปีหลังๆนี้

นอกจากปัญหาข้างต้นแล้วปัญหาที่กำลังตามมาคือการเปิดเสรีตลาดนมผงให้กับ
 ประเทศออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ ในไม่ช้า เกษตรกรโคนมไทยควรจะทำเช่นไร?

วิเคราะห์เกษตรกรไทยเพื่อจัดทำยุทธศาสตร์ในการเลี้ยงโคนมของไทยโดยใช้

SWOT Analysis

จุดแข็ง (Strength)

- เป็นอาชีพพระราชทานที่ทุกรัฐบาลให้ความสนใจ
- มีวัตถุดิบใช้เลี้ยงสัตว์มากมายตลอดปี มีวัตถุดิบที่เป็น ผลพลอยได้ จากเกษตรอุตสาหกรรม และการเพาะปลูกพืชอื่นๆมากมาย
- ค่าแรงถูกและมีคุณภาพ
- มีโคนมที่มีพันธุ์กรรมสำหรับ Tropical Climate
- สามารถปลูกพืชอาหารสัตว์ได้ตลอดปี
- ราคานม/ราคาอาหารชั้น และ Replacement Cost ดีกว่าหลายประเทศ

จุดอ่อน (Weakness)

- ขาดแหล่งอาหารหยาบที่มีคุณภาพ
- ประสิทธิภาพฝูงยังต่ำ เช่น อัตราส่วนวัรีด/วัไม่รีด Calving Interval ผลผลิตต่อตัว
- ขาดการนำวิชาการมาใช้อย่างเป็นระบบ
- ขาดระบบการปรับปรุงพันธุ์ที่เป็นระบบเดียวทั้งประเทศ
- ระบบการเลี้ยงต้องพึ่งการจัดการอาหารที่ดีเมื่อเทียบกับระบบ Grazing ที่ถูกกว่า
- พันธุ์กรรมยังไม่คงที่ ทำให้การคาดหวังทำได้ยาก
- การควบคุมโรค เช่น ปากเท้าเปื่อย ไข้เห็บ วัณโรค ยังไม่ทั่วถึง
- เนื้อที่/ฟาร์มน้อย
- คุณภาพน้ำนมดิบโดยเฉลี่ยยังดีไม่เท่ากับหรือดีกว่าต่างประเทศที่ต้องแข่งขัน
- เกษตรกรขาดความรู้ในเชิงธุรกิจ ขาดการจดบันทึกข้อมูล และนำมาวิเคราะห์เพื่อนำมาแก้ไขปรับปรุง
- ต้นทุนอยู่ระดับเกือบปานกลาง แต่ผลตอบแทนไม่จูงใจให้พัฒนา((ราคาขาย+อื่นๆ)-ต้นทุน)
- การทำฟาร์มมาตรฐานยังทำได้เป็นส่วนน้อย

โอกาส (Opportunity)

- ประชากรของไทยมีการบริโภคนมต่อหัวของประชากรยังต่ำเมื่อเทียบกับต่างประเทศ
- ดังนั้นสามารถที่จะส่งเสริมให้ปริมาณการบริโภคเพิ่มได้อีกมาก
- ตลาดน้ำนมสดแท้ 100% กำลังขยายตัวเพราะ ผู้บริโภคมีความรู้มากขึ้นต้องการให้ลูกโตและสูงแต่ไม่อ้วน ผู้ปกครองจะแนะนำให้ลูกหันมาดื่มนมแท้ๆ และลดของที่มีน้ำตาลน้อยลง -ผู้บริโภคต้องการอาหารสด สะอาด มากกว่าอาหารที่ผ่านกระบวนการแปรรูป

มาก ๆ ดังนั้น อาหารอินทรีย์ นมสดแท้ 100% จะมีโอกาส

- WTO เริ่มมีผลให้ลดการอุดหนุนทำให้ราคานมผงในโลกเริ่มขยับตัวขึ้น
- ตลาดนมพร้อมดื่มและตลาดผลิตภัณฑ์นมในประเทศรอบ ๆ ข้างประเทศไทยกำลังขยายตัว
- โอกาสในการขายพันธุ์กรรมโคนม เครื่องมือเครื่องใช้ในการเลี้ยงและจัดการโคนม และการบริหารจัดการเลี้ยงและโคนมให้ประเทศเพื่อนบ้านมีมากขึ้น
- เมืองไทยจะเป็นครัวของโลก จึงเป็นโอกาสที่การใช้น้ำนมร่วมกับวัตถุดิบอื่นที่จะแปรรูปเพื่อส่งออกไปยังทั่วโลก เช่น การใช้น้ำนมร่วมกับ น้ำตาล ข้าว น้ำผลไม้ สมุนไพร และอื่น ๆ
- รัฐบาลยังสนับสนุนนมโรงเรียนเป็นการปลูกฝังการดื่มนมสดแท้ 100% ของไทย

อุปสรรค (Threat)

- ยังไม่ได้เตรียมพร้อมในการที่จะเปิดเสรีนำเข้านมผงใน 18 ปีข้างหน้า
- ต่างประเทศมีการอุดหนุนทำให้นมผงที่เข้ามามีราคาต่ำกว่าต้นทุนที่เป็นจริง
- หลายประเทศจะยังคงอุดหนุนต่อไปเพราะเป็นความมั่นคงทางอาหาร
- นมผง WMP และ Whey เข้ามาได้โดยไม่มีโควตา
- ขาดองค์กรที่เข้มแข็งมาช่วยดูแลและวางแผนลดต้นทุน
- ข้อมูลทั้งหมดไม่เชื่อมโยงทำให้ขาดการวางแผน
- ขาด พระราชบัญญัติ สำหรับนมโดยเฉพาะ
- นมไม่ใช่อาหารหลักของคนไทยมาก่อน ถ้าต้องการส่งเสริมต้องอาศัยความพยายามในการประชาสัมพันธ์อย่างจริงจังและต่อเนื่อง
- การเลี้ยงโคนมเป็นของใหม่ของคนไทยเมื่อเทียบกับต่างประเทศ
- อากาศร้อนชื้นทำให้เป็นปัญหาในเรื่องการกินอาหาร การผสมติด ตลอดจนโรค ต่าง ๆ ของโค
- เพื่อนบ้านที่เลี้ยงทำได้ในราคาถูก เช่น Vietnam India China
- ปัจจัยการผลิตเริ่มสูงขึ้นโดยเฉพาะในปี 2548 เป็นต้นมา อาหารข้น อาหารหยาบ มันเส้น น้ำมันเชื้อเพลิง ฯลฯ
- โครงการโคล้านตัวแย่งปัจจัยการผลิตและทำให้ต้นทุนสูงขึ้นและทำให้การปรับปรุงพันธุ์ช้าเร็ว
- รัฐเริ่มปล่อยให้เกษตรกรดูแลตัวเอง ตัดการสนับสนุนเรื่องการผสมเทียมโดยยังไม่สร้างระบบรองรับ

วิเคราะห์ ตลาดน้ำนมดิบไทย หรือ ตลาดนมสดแท้ 100% โดยใช้ Porter 5 forces analysis

ตารางที่ 7 วิเคราะห์ตลาดน้ำนมดิบไทย

<p>คู่แข่งปัจจุบัน</p> <ul style="list-style-type: none"> -นมผงขาดมันเนย (SMP) และนมผงเต็มมันเนย (WMP) -นมถั่วเหลือง -ชาเขียว น้ำอัดลม -น้ำผลไม้ 	<p>คู่แข่งใน อนาคต</p> <ul style="list-style-type: none"> -Milk Protein Concentrate จากอุตสาหกรรมนมต่างประเทศ -Whey Protein -Fortified Drink with Vitamin and Mineral Added -ชา+สมุนไพร ผลไม้ผสมต่างๆ
<p>Customer</p> <ul style="list-style-type: none"> -ตลาดภายในประเทศ – ยังโตได้อีกเยอะ แต่ไม่รู้เรื่องว่านมที่บริโภคเป็นนมสดแท้ 100 % หรือไม่ -ตลาดต่างประเทศ – กำลังขยายตัว ต้องการนมสดแท้เช่นกัน -แนวโน้มต้องการ Organic, Immunity milk, นม Specialized 	<p>Supplier</p> <ul style="list-style-type: none"> -ปัจจัยการผลิตนมดิบสูงขึ้น เช่น มันเส้น อาหารหยาบที่ต้องแข่งกับโคเนื้อ -ต้องนำเข้าแหล่งโปรตีนอาหารสัตว์ เช่น กากถั่วเหลือง -เกษตรกรที่ได้รับฟาร์มมาตรฐานยังคงมีน้อย ทำให้การผลิตนมคุณภาพยังไม่มั่นใจ -การทำ Organic Milk ทำได้ยากแต่ก็มี Demand ในตลาดเช่นกัน
<p>สินค้าทดแทน</p> <ul style="list-style-type: none"> -ไข่ -ผลไม้ตามฤดูกาล -ผลิตภัณฑ์จากถั่วเหลือง -Cereal Bar และ ธัญพืชสำเร็จรูปต่างๆ -อาหารเสริมต่างๆ (มองว่านมเป็นอาหารสุขภาพ) 	

จากปัญหาอุปสรรคข้างบน และจากการวิเคราะห์ SWOT และ Porter แนวทางแก้ไข น่าจะเป็นดังนี้

1 เกษตรกรต้องเร่งปรับตัวโดยด่วน ต้องทำการปรับตัวเกือบทุกด้าน โดย ภาครัฐและองค์กรเกษตรกร ต้องริบดำเนินการส่งเสริมอบรมเปลี่ยนแปลงเพื่อให้ปรับตัวไปในทิศทางที่ให้เกิดความอยู่รอด กองทุนปรับความเข้มแข็งที่จะมีให้เกษตรกรปีละ 1,000 ล้าน ต้องริบนำมาดำเนินการ

ทางสมาคมผู้เลี้ยงโคนมไทยโฮลสไตน์ฟรีเชียนได้เสนอโครงการเพื่อการนี้ร่วมกับ
ชุมนุมสหกรณ์โคนมแห่งประเทศไทย กรมปศุสัตว์และกรมส่งเสริมสหกรณ์ โดยมีโครงการโดย
สังเขป ดังนี้

1. การพัฒนาประสิทธิภาพการเลี้ยงโคนมให้แก่เกษตรกร

1.1 การลดต้นทุน การ เพิ่มคุณภาพน้ำนมดิบและการ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการระดับ
ฝูงโคนมโดยส่งนักส่งเสริมลงไปในฟาร์ม

1.2 การผลิตโคสาวคุณภาพดีทดแทนแม่โคคัดทิ้ง

1.3 การเพิ่มศักยภาพการผลิตนม

1.4 การสร้างพันธุ์โคนมของประเทศไทย

2. แผนการสร้างรายได้เปรียบในการแข่งขันให้แก่เกษตรกร

2.1 โครงการอบรมเพิ่มขีดความสามารถให้แก่เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนม

3. การรณรงค์บริโภคนมสดแท้ 100%

3.1 กระตุ้นให้ผู้บริโภคและเกษตรกรในสหกรณ์โคนมที่มีการแปรรูปนมสดในพื้นที่
นั้นๆ หันมาบริโภคนมสดของพื้นที่

3.2 การจัด Road show ตามหัวเมืองใหญ่ๆ

3.3 พื้นที่จัดกิจกรรมรณรงค์

วัตถุประสงค์

1. ลดต้นทุนการผลิตของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนม
2. เพิ่มประสิทธิภาพในระบบการเลี้ยงโคนมและการผลิตน้ำนมคุณภาพดี
3. เพื่อให้ผู้บริโภคหันมาบริโภคนมพร้อมดื่มที่ผลิตจากนมโคแท้ของเกษตรกรภายใน
ประเทศ
4. เพื่อลดดุลการค้าระหว่างประเทศในการใช้นมดิบภายในประเทศ ทดแทนการนำเข้า
5. เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนม เพื่อรองรับการเปิดตลาดเสรีใน
อนาคต

วิธีดำเนินการ

1. การพัฒนาประสิทธิภาพการเลี้ยงโคนมให้แก่เกษตรกร

1.1 การลดต้นทุนการผลิตน้ำนมดิบ เพิ่มคุณภาพนมดิบ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการ
ระดับฝูงโคนม

วิธีการ

คัดเลือกสหกรณ์นำร่องจำนวน 50 สหกรณ์ และให้สหกรณ์คัดฟาร์มที่พร้อมจะร่วม
โครงการสหกรณ์ละ 50 ฟาร์มมาเข้าร่วมโครงการการให้บริการโปรแกรม

การจัดการระดับฝูงโคนม อันประกอบไปด้วย การจัดการอาหาร สุขภาพโค สุขภาพเต้านม การผสมพันธุ์ และการปลอดโรค

- โครงการร่วมกับมหาวิทยาลัยที่มีโรงพยาบาลสัตว์ เช่น มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กำแพงแสน มหาวิทยาลัยขอนแก่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เชียงใหม่ เป็นต้น
- จัดจ้างนายสัตวแพทย์ร่วมกับมหาวิทยาลัย จำนวน 50 คน ๆ ละ 20000 บาท/เดือน และ นักสัตวบาล 100 คนๆ ละ 10000 บาท/เดือน
- นายสัตวแพทย์ 1 คน และนักสัตวบาล 2 คน จะฝังตัวอยู่ในระดับฟาร์มในแต่ละสหกรณ์ และจะทำงานดู 1 สหกรณ์ ภายใต้การดูแลของมหาวิทยาลัย โดยในแต่ละเดือนจะตรวจสอบปัญหาแก้ไขและเก็บข้อมูล เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรจำนวน 50 ฟาร์ม ข้อมูลดังกล่าวยังสามารถนำไปใช้ในการวิจัยวางแผนระยะยาวกับกรมปศุสัตว์เพื่อรองรับการเปิดเสรี FTA ขณะเดียวกันมหาวิทยาลัยก็สามารถนำเทคโนโลยีจากการวิจัยมาใช้ในฟาร์ม และเกษตรกรตัวจริง เป็นตัวเชื่อมที่สำคัญที่สุด

ตัวชี้วัด

- ต้นทุนการผลิตนมต่อลิตรลดลง น้ำนมดิบมีคุณภาพดีจากแต่ละฟาร์ม ราคาดี ลดการสูญเสียในระดับศูนย์รวมนม
- โคมีการผสมติดดีขึ้น วันท้องว่างลดลง ระยะวันห่างการตกูกูลง
- ปัญหาสุขภาพในฟาร์มลดลง ปัญหาเต้านมอักเสบลดลง SCC ลดลง

1.2 การผลิตโคสาวคุณภาพดีทดแทนแม่โคคัดทิ้ง

เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตในฟาร์มโคนม โดยรวบรวมลูกโคเพศเมียมาเลี้ยงดูตามหลักวิชาการ สามารถเจริญเติบโตตามกำหนด และเป็นการลดภาระการเลี้ยงดูโคที่ไม่ให้ผลผลิตในฟาร์มของเกษตรกร โดยโคสาวคุณภาพดีที่ได้จะไปทดแทนแม่โคนมที่ให้ผลผลิตต่ำในฟาร์ม รวมทั้งเป็นการรวบรวมโคสาวพันธุ์ดีในการทำธุรกิจส่งออกพันธุ์โคนมในประเทศเพื่อนบ้าน เป้าหมาย ผลิตโคสาวพันธุ์ดีรวม 6,000 ตัว แบ่งเป็น 3 ปี โดยปีแรก ผลิตโคสาว 1,000 ตัว ปีที่ 2 จำนวน 2,000 ตัว และปีที่ 3 จำนวน 3,000 ตัว

วิธีการ

- คัดเลือกสหกรณ์เพื่อเข้าร่วมโครงการ
- เงินยืมเป็นเงินทุนหมุนเวียนในการผลิตโคสาว ตั้งแต่อายุ 1 เดือน ถึงโคสาวท้องได้ 3-5 เดือน จำนวน 6,000 ตัว ๆ ละ 30,000 บาท เป็นเงิน 180,000,000 บาท ในระยะเวลา 3 ปี โดยปีแรกผลิตโคสาว 1,000 ตัว ปีที่สองผลิตโคสาว 2,000 ตัว และปีที่สามผลิตโคสาวได้ 3,000 ตัว

- เมื่อผลิตโคสาวได้ระยะหนึ่ง จัดสรรเงินอุดหนุนจ่ายขาดชดเชยให้เกษตรกรเพื่อคัดทิ้งแม่โคคุณภาพต่ำออกจากฟาร์ม จำนวน 60,000 ตัว uly 12,000 บาท (โคคัดทิ้งขายได้ 15,000-18,000 ต่อตัว) เป็นจำนวนเงิน 72,000,000 บาท โดยเริ่มปีที่ 3 จัดทดแทนจำนวน 1,000 ตัว ปีที่ 4 ทดแทนจำนวน 2,000 ตัว และปีที่ 5 ทดแทนจำนวน 3,000 ตัว
- คืนเงินหมุนเวียนเมื่อรับโคสาวกลับไป

ตัวชี้วัด

โคให้นมเฉลี่ยต่อตัวมากขึ้น อัตราการผสมติดดีขึ้น ต้นทุนลดลง

1.3 การเพิ่มศักยภาพการผสมเทียม

วิธีการ

- จัดฝึกเพิ่มทักษะแก้ปัญหาในการผสมติดแก่เจ้าหน้าที่ผสมเทียมของสหกรณ์ จำนวน 12 รุ่น uly 30 คน รวมเป็น 360 คน
- จัดหาอุปกรณ์ผสมเทียม และถังเก็บน้ำเชื้อ จำนวน 50 ชุด uly
- จัดหาน้ำเชื้อฟอโคพันธุ์ดี จากกรมปศุสัตว์ ปีละ 50,000 โดัส

ตัวชี้วัด

แม่โคนมของเกษตรกรได้รับการผสมเทียมและตั้งท้องตามช่วงเวลาที่เหมาะสม

1.4 การสร้างพันธุ์โคนมของประเทศไทย

วิธีการ

- รวบรวมข้อมูลที่มีอยู่แล้วกับหน่วยงานต่าง uly เช่น กรมปศุสัตว์ อ.ส.ค.
- คัดเลือกสหกรณ์และฟาร์มที่ต้องการร่วมโครงการ
- จัดระบบ วางแผนการปฏิบัติ เพื่อให้เกิดพันธุ์โคนมไทยภายใน 10 ปี ร่วมกับเกษตรกร นักวิชาการ และภาครัฐ

ตัวชี้วัด

ประเทศไทยมีพันธุ์โคนมไทยที่สามารถรับรองพันธุ์โดยกรมปศุสัตว์ และสมาคมฯ เพื่อการส่งออกภายใน 10 ปี

2 แผนการสร้างควมได้เปรียบในการแข่งขันให้เกษตรกร-โครงการอบรมเพิ่มขีดความสามารถให้แก่เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนม

วิธีการ

- จัดหาสถานที่ บุคลากร และอุปกรณ์ต่าง uly
- จัดทำหลักสูตรการอบรมสัมมนาให้ความรู้ด้านการบริหารจัดการองค์ความรู้และการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเลี้ยงโคนม โดยการเชิญนักวิชาการ 20 คน เกษตรกร

10 คน ตัวแทนจากภาครัฐ 10 คน มาประชุมเพื่อกำหนดหลักสูตรที่ตรงกับความต้องการของเกษตรกร

- การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อให้เพิ่มทักษะ ทางด้านเทคนิคการเลี้ยงโคนมให้มีประสิทธิภาพ โดยคัดเลือกเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีปัญหาจำนวน 4,500 คนต่อปี แบ่งออกเป็น 9 รุ่น ๆ ละ 500 คน และมีระยะเวลา 1- 3 วันต่อรุ่น
- การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อให้เกิดทักษะ ทางด้านเทคนิคการเลี้ยงโคนม โดยการคัดเลือกเจ้าหน้าที่สหกรณ์จำนวน 200 คนต่อปี โดยแบ่งออกเป็น 4 รุ่น ๆ ละ 50 คน และมีระยะเวลา 1- 3 วันต่อรุ่น
- การศึกษาดูงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ และประสบการณ์ โดยนำชมฟาร์มที่ประสบความสำเร็จการเลี้ยงโคนม ภายในประเทศ ดำเนินการโดยคัดเลือกเกษตรกร 2,250 คนต่อปี โดยเน้นจากสหกรณ์ที่มีปัญหา

ตัวชี้วัด

- จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการฝึกอบรม
- ต้นทุนการผลิตที่ลดลง (วัดโดยสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร)

3 การรณรงค์บริโภคนมโคสด

เพื่อกระตุ้นให้เกิดความต้องการบริโภคนมโคสด จากเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมไทยและ เพื่อให้ความรู้แก่ผู้บริโภคถึงคุณค่าของนมโคสดมีคุณภาพรวมถึงขบวนการผลิตที่ได้มาตรฐานของเกษตรกร ผู้เลี้ยงโคนมไทย

3.1 กระตุ้นให้ผู้บริโภคและเกษตรกรในสหกรณ์โคนมที่มีการแปรรูปนมสดในพื้นที่นั้นๆหันมาบริโภคนมสดของพื้นที่

วิธีการ

- เป้าหมายเน้นสหกรณ์ที่มีปัญหาหรือมีความพร้อม 20 สหกรณ์ ทั่วประเทศ
- จัดกิจกรรมรณรงค์บริโภคนมสดในท้องถิ่น โดยกิจกรรมเป็นลักษณะการรณรงค์การบริโภคนมโคสดของสหกรณ์ในพื้นที่โดยให้สหกรณ์เป็นผู้จัดรูปแบบกิจกรรมเพื่อให้สหกรณ์ได้มีส่วนร่วมในฐานะเป็นเจ้าของผลิตภัณฑ์ กิจกรรมดังกล่าว เช่น การแจกตัวอย่างสินค้านมที่ทำมาจากนมสด การลดราคาสินค้านมร่วมกับร้านค้าในท้องถิ่น การสัมมนาออกร้าน การแข่งขันกีฬาพื้นบ้านและแจกผลิตภัณฑ์ที่ทำจากน้ำนมสด กิจกรรมที่ให้ความรู้แก่ท้องถิ่นในเรื่องคุณค่าของน้ำนมสดโดยใช้สื่อต่างๆ เช่นป้ายโฆษณา หรือรายการวิทยุท้องถิ่น ส่งเสริมวัฒนธรรมอันดีงามแก่ท้องถิ่น อันจะนำไปสู่การเกิดจิตสำนึกรักท้องถิ่น ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความรู้สึกที่ต้องการเลือกที่จะบริโภคน้ำนมโคสดภายในท้องถิ่นมากขึ้น กิจกรรมกระตุ้นการใช้นมสดโคในท้องถิ่นเพื่อการบริโภคในชุมชน

ตัวชี้วัด

ยอดขายนมสดของพื้นที่ดีขึ้น ผู้บริโภคยอมรับสินค้าของในท้องถิ่นมากขึ้น

3.2 การจัด Road show ตามหัวเมืองใหญ่ๆ

วิธีการ

ในลักษณะบูรณาการเคลื่อนที่เพื่อออกเผยแพร่โครงการไปตามสถาบันการศึกษา ห้างสรรพสินค้า หรือย่านชุมชนในจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศ 20 แห่งๆ ละ 3 วัน ในระยะเวลา 12 เดือน ร่วมกับสหกรณ์ที่อยู่ใกล้เคียง โดยภายในบูรณาการประกอบไปด้วยกิจกรรมต่างๆ เช่น บอร์ดวิชาการ การบรรยาย การฉายวิดีโอ กิจกรรมการแสดง กิจกรรมการประกวดหรือแข่งขัน เกมส์ การแจกสินค้าตัวอย่าง การโชว์ตัวของฟรีเซ็นเตอร์โฆษณา เป็นต้น โดยใช้วิธีจัดจ้างผู้ชำนาญทำสื่อและงานประชาสัมพันธ์

ตัวชี้วัด

ผู้บริโภครับรู้และเลือกนมสดแท้ 100% มากกว่าอย่างอื่นในพื้นที่ทำกิจกรรม

3.3 พื้นที่จัดกิจกรรมณรงค์ในวันงานต่างๆ

วิธีการ

จัดกิจกรรมณรงค์ในวันงานต่างๆทั่วประเทศ เช่น งานโคนมมหากเหล็ก งานวันเกษตรอีสานที่ขอนแก่น งานวันเกษตรภาคเหนือ เชียงใหม่ งานวันเกษตรมหาวิทยาลัยเกษตร บางเขน. งานวันเกษตรภาคใต้ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ งานมหกรรมณรงค์ การบริโภคนมโคสดจากเกษตรกรไทย เดือน เมษายน และ พฤศจิกายน ที่ไบเทค กรุงเทพฯ

ตัวชี้วัด

ผู้บริโภครับรู้และเลือกนมสดแท้ 100% มากกว่าอย่างอื่นในพื้นที่ทำกิจกรรม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมได้รับการพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำฟาร์มโคนม ทำให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพดีมีต้นทุนแต่สามารถแข่งขันได้
- เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมสามารถผลิตและจำหน่ายนมดิบได้เพิ่มมากขึ้น ทำให้เกษตรกรมีรายได้ที่สามารถเลี้ยงตัวเองได้อย่างเข้มแข็ง
- ประชาชนหันมาบริโภคนมพร้อมดื่มที่ผลิตจากนมโคสดภายในประเทศเพิ่มขึ้น 5-15%
- ลดดุลการค้าการนำเข้านมผลจากต่างประเทศลงคิดเป็นมูลค่าไม่น้อยกว่า 100 ล้านบาท/ปี

2. เกษตรกรจะต้องทำอย่างไรเพื่อปรับตัว

สิ่งที่เกษตรกรต้องคำนึงถึงคือทำอย่างไรให้ต่อสู้กับนมผงในอีก 18 ปีข้างหน้าให้ได้โดยปรับปรุงและใช้ประโยชน์จากสิ่งที่เมืองไทยยังสามารถทำให้ดีขึ้นได้ โดยมุ่งไปที่การเร่งลดต้นทุนและเพิ่มคุณภาพเช่น

- ปรับปรุง Calving Interval ให้ต่ำกว่า 430 วัน
- สัตส่วนของฝูงรีดต่อทั้งฝูง ให้ได้ใกล้เคียงกับ 60%
- การให้อาหารอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นเช่น แบ่งกลุ่มให้ตามผลผลิตคুমอัตรา(ค่าอาหารชั้น+หยาบ) / กก น้ำนมดิบในฝูงรีดให้ได้ต่ำกว่าราคาอาหารชั้น
- การร่วมกันให้สหกรณ์จัดหาอาหารชั้น อาหารหยาบและปัจจัยการผลิตเพื่อให้ได้ราคาถูกลง แต่คุณภาพดี
- การปรับปรุงคุณภาพส่วนประกอบน้ำนมดิบและ คุณภาพน้ำนมดิบ โดยปรึกษาเจ้าหน้าที่ส่งเสริมที่ผ่านการอบรม
- การคัดวัวไม่มีประสิทธิภาพ วัวอ่อนแอต่อโรค วัวผลผลิตต่ำ วัวกินฟรี วัวเกิดอาการเต้านมอักเสบประจำออกจากฟาร์ม
- การวางแผนปรับปรุงพันธุ์กรรม โดยปรึกษานักวิชาการในการเลือกใช้น้ำเชื้อกับแม่วัวแต่ละตัว
- การปรับปรุงอัตราการผสมติด ให้ได้น้อย 30 % เพิ่มอัตราการจับสัดให้ได้ มากกว่า 70%
- การการจดบันทึก รายรับค่านมที่ได้ รายจ่ายที่มี เพื่อทำบัญชีและคิดต้นทุนอยู่ทุกๆสิ้นเดือนและคอยดูว่าอะไรทำให้ต้นทุนขึ้นและจะแก้ไขอย่างไร
- การป้องกันโรค
- ตัวเกษตรกรเองจะต้องหมั่นเข้ารับการอบรมแลกเปลี่ยนข่าวสารและหาความรู้และนำมาใช้ปรับปรุงการเลี้ยงของตนเองอยู่เสมอ
- นอกจากนั้นต้องให้ความร่วมมือช่วยสร้างองค์กรของตัวเองให้แข็งแรงเพื่อจะสามารถช่วยตัวเกษตรกรได้ในยามมีปัญหา
-

3. เกษตรในอุดมคติควรจะต้องเป็นเช่นไร

- ผลิตนมให้ได้มาตรฐาน ที่เทียบเท่าหรือดีกว่านมผงที่มาละลายน้ำเพิ่มให้ผู้บริโภคเลือกนมสดแท้ 100% ของไทย
- ต้นทุนราคานมดิบต้องไม่แตกต่างกับนมผงละลายน้ำมาก ดังนั้น ประสิทธิภาพ ต้องดี ต้นทุนต่ำ

- วิธีการคือปรับปรุงโดยตั้งเป้าตัวชี้วัดประสิทธิภาพเช่น ราคาอาหาร/ กิโลกรัมให้นม Calving Interval อัตราวั릿/ฝูง เกรดนมที่ดีขึ้น ฯลฯ
- ทำฟาร์มมาตรฐานให้ผู้บริโภคมั่นใจ จำเป็นต้องทำถึงแม้ตอนนี้ยังไม่เห็นผลชัดเจนก็ตาม
- ผลิตนํ้านมดิบคุณภาพระดับพิเศษ Premium Milk, Organic Milk, Medicated Milk, etc
- ผลิต Value added Product เช่น พันธุ์กรรม วัวสาว น้ำเชื้อ ตัวอ่อน
- มีระบบข้อมูลที่ดี การเงิน บัญชีต้นทุน ข้อมูล โคและผลผลิต
- หมั่นหาความรู้และดูว่าตัวเองอยู่ตรงไหนและพยายามทำให้ดีขึ้น
- ภูมิใจในอาชีพพระราชทาน ตีมนมเป็นตัวอย่างแก่คนอื่น ช่วยรณรงค์คนรอบข้าง คนใกล้ตัว ญาติพี่น้อง ให้ตีมนม
- รวมตัวช่วยเหลือสนับสนุนองค์กรเกษตรให้เข้มแข็ง ส่งเสริมคนที่มีความรู้เข้าทำงาน
- เพิ่มคุณค่าตัวเองและฟาร์มให้สังคม ให้คนเข้ามาเที่ยวชม ทำสิ่งแวดล้อมให้ดี

องค์กรเกษตรกร ควรปรับตัวอย่างไรและเป็นอย่างไร เพื่อความเข้มแข็งและยั่งยืน

สำหรับคนทั่วไปที่ใช้คนในวงการโคนมจำนวนมากมักจะถามว่าทำไมต้องมีโคนมในเมืองไทย คำตอบคือการเลี้ยงโคนมเป็นอาชีพของคนรากหญ้าที่พระเจ้าอยู่หัวทรงพระราชทานให้ นอกจากนั้น ยังเป็นการผลิตอาหารที่มีคุณภาพจากพืชผลการเกษตรที่เหลือ หรือ จากผลพลอยได้จากอุตสาหกรรมเกษตรอื่นๆ เปลี่ยนมาเป็นนํ้านมและเนื้อ และยังลดการนำเข้าอีกทั้งยังเป็นส่วนหนึ่งของความมั่นคงทางอาหาร อันเป็นส่วนหนึ่งของ เศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ

โครงสร้างองค์กรเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมในประเทศอื่น ๆ ที่ควรเข้าใจเพื่อเป็นกรณีศึกษาประเทศญี่ปุ่น

จุดเด่นของสหกรณ์การเกษตรของญี่ปุ่น

1. เน้นความมีวินัยในการออมเงินและใช้เงิน สหกรณ์เกิดจากความต้องการใช้เงินทุนเพื่อทำนา ทำไร่ ชาวนาจึงนำเอาเงินทุนมารวมกัน แล้วตั้งคณะกรรมการบริหารเงินกองทุนขึ้นมาจัดสรรให้ชาวนาไปลงทุนทำ

2. สหกรณ์มุ่งพัฒนางานบริการเพื่อตอบสนองความต้องการของสมาชิก เมื่อสมาชิกมีปัญหาต่างๆในการประกอบอาชีพหรือในการดำรงชีวิตประจำวัน ก็จะปรึกษาสหกรณ์และใช้สหกรณ์เป็นเครื่องมือในการแก้ไขปัญหา ในอดีตสหกรณ์เป็นสถานที่ที่สมาชิกใช้เป็นเวทีสนทนา

ปรึกษาหารือกันช่วยเหลือกันเอง เมื่อสมาชิกคนหนึ่งมีความเดือดร้อนก็จะช่วยเหลือกันเองทุกเรื่อง จนปัจจุบันงานบริการสมาชิกได้พัฒนารูปแบบไปหลากหลายมากกว่าในประเทศไทย ได้แก่ การฝากประกันชีวิต งานด้านสวัสดิการ งานท่องเที่ยว ทั้งในและต่างประเทศ งานด้านหนังสือพิมพ์และสารสนเทศ งานด้านการพิมพ์เผยแพร่และวัฒนธรรม อันนี้ทำได้ดี ด้านการเงิน

3. ความเป็นประชาธิปไตย เมื่อพิจารณาการจัดองค์กรสหกรณ์ ไม่แตกต่างมากกับสหกรณ์ในประเทศไทย แต่ความเป็นประชาธิปไตยของญี่ปุ่นสูงกว่า หลักการ“เคารพเสียงส่วนใหญ่(Majority) ให้เกียรติเสียงส่วนน้อย (Minority)” คนญี่ปุ่นทำได้ดีกว่า คล้ายๆกับการมีสปิริตนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย เสียงส่วนน้อยในวันนี้อาจเป็นวิธีการที่ถูกต้องในวันหน้าก็ได้ เสียงส่วนใหญ่ในวันนี้อาจเป็นวิธีที่ผิดก็ได้ในวันหน้า เนื่องจากสหกรณ์เป็นระบบ One man – One vote ไม่ได้หวัดด้วยหุ้นเหมือนบริษัท จำเป็นต้องใช้ความเป็นประชาธิปไตยในการบริหารงาน ความสำเร็จของสหกรณ์ในประเทศไทยจึงเป็นไปตามระดับของประชาธิปไตยที่กำลังเป็นอยู่ และสหกรณ์ในโลกที่ประสบความสำเร็จจะอยู่ในประเทศที่เป็นประชาธิปไตย เช่นยุโรป อเมริกา และออสเตรเลีย

4. การบริหารองค์กรแบบธุรกิจมืออาชีพ (Professional) ตั้งแต่การวางแผน(planning) การจัดองค์กร(Organizing) การชักนำองค์กร(Leading) และการควบคุม(Controlling) กล่าวง่าย ๆว่าในด้านธุรกิจการเกษตรแล้ว สหกรณ์ทำได้เท่าๆกับบริษัทเอกชนหรือดีกว่า ยกตัวอย่างกลุ่มสหกรณ์การเกษตรที่มีธุรกิจโคนม สหพันธ์เศรษฐกิจJA ที่สหกรณ์การเกษตรรวมตัวกันขึ้นเปิดบริษัทของสหพันธ์ชื่อ Nippon Milk Corporation Ltd. มีโรงงานผลิตภัณฑ์นมจำนวน 13 แห่งทั่วประเทศ รับซื้อน้ำนมดิบจากเกษตรกร จำนวน 1 ใน 4 ของปริมาณน้ำนมดิบของประเทศ 6.3 ล้านตันต่อปี พอๆกับบริษัท Meiji Dairy จุดประสงค์เพื่อคานอำนาจการตลาดกับบริษัทเอกชนไม่ให้ผูกขาดการตลาดอยู่ในมือเอกชนฝ่ายเดียว เป็นเพราะสหกรณ์มีบุคลากรที่ดีมีความสามารถไม่แพ้เอกชน เพราะความเป็นประชาธิปไตย และความโปร่งใสในการทำงาน ไม่ใช้ระบบอุปถัมภ์ ลูกหน้าปะจมูก ทำให้การคัดเลือกบุคลากรตามความสามารถ ได้คนเก่ง คนดี เข้ามาทำงาน ไม่มีต้นทุนแฝงในการบริหารบุคคล

5. คนญี่ปุ่นเป็นคนที่มีความดี ตั้งแต่เด็กถูกสอนให้เป็นคนทำงานหนัก ขยัน อดทน และมีความรับผิดชอบ

โดยสรุปในแง่การบริหารและจัดการองค์กรมีความแตกต่างดังนี้

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบสหกรณ์ญี่ปุ่นและไทย

หัวข้อ	ญี่ปุ่น	ไทย
ประเภทสหกรณ์การเกษตร	มีทั้งสหกรณ์แบบบูรณาการและวัตถุประสงค์เดียว เช่น สหกรณ์โคนมในญี่ปุ่นจะทำหน้าที่ด้านการตลาดอย่างเดียวคือรวบรวมน้ำนมดิบส่งโรงงานแทนสมาชิก ถ้าจะใช้บริการอื่นๆ เช่น อาหารสัตว์ ให้ไปใช้กับสหกรณ์การเกษตรทั่วไป เกษตรกรหนึ่งคนจึงเป็นสมาชิกหลายสหกรณ์ในเวลาเดียวกัน	สหกรณ์โคนมถือเป็นวัตถุประสงค์เดียวแต่ทำเป็นแบบเอนกประสงค์ จึงมีการกิจการเพื่อสมาชิก แต่ขาดความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน
การเป็นสมาชิก	มีสมาชิกสามัญและวิสามัญอย่างละครึ่งหนึ่ง เนื่องจากเน้นการบริการสมาชิกตั้งแต่เกิดจนตาย	ส่วนมากเป็นสมาชิกสามัญ เนื่องจากยังไม่เข้มแข็งพอที่จะให้บริการสมาชิกในด้านต่างๆ ได้ทั่วถึง
การประชุมใหญ่สามัญประจำปี	เนื่องจากมีจำนวนสมาชิกมากเฉลี่ยแห่งละ 20,000 คน จึงใช้ระบบประชุมผู้แทนสมาชิก	ส่วนมากสมาชิกน้อยรายใช้การประชุมสมาชิกทั้งหมด
คณะกรรมการดำเนินการ		
1. จำนวน	-ไม่ได้กำหนด	-ตั้งแต่ 7-15 คน
2. วาระ	-วาระละ 3 ปีเกิน 2 วาระก็ได้	-วาระละ 2 ปีไม่เกิน 2 วาระ
3. ค่าตอบแทน	-มีค่าตอบแทนในการทำงานเป็นรายเดือน(เงินเดือน) -ปฏิบัติงานเต็มเวลา	-ปฏิบัติงานบางวันไม่มีค่าตอบแทน มีค่าเบี้ยประชุม ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าที่พัก ค่าเดินทาง
4. สมาชิกสมทบหรือวิสามัญ	-เป็นกรรมการดำเนินการได้ไม่เกิน 1 ใน 3 และเป็นประธานไม่ได้	-เป็นกรรมการไม่ได้ และไม่มีสิทธิโหวตในที่ประชุมใหญ่

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบสหกรณ์ญี่ปุ่นและไทย (ต่อ)

หัวข้อ	ญี่ปุ่น	ไทย
การรวมตัวกัน	- แนวตั้ง จะรวมงานกันทำได้ - แนวราบ มีการรวบรวมกิจการกันกับสหกรณ์การเกษตรเหมือนกันเพื่อลดค่าบริการจัดการ	ขาดการรวมตัวกันแบบ เหนียวแน่น รวมแบบหลวมๆ ถ้ามีผลประโยชน์กับสหกรณ์ จึงจะมีกิจกรรมร่วม ส่วนส หกรณ์มีแนวโน้มแยกกันมาก ขึ้น จำนวนเพิ่มมากขึ้น ขนาด เล็กลงเรื่อยๆ และอาจอยู่ไม่ รอด เนื่องจากค่าใช้จ่ายสูงขึ้น เรื่อย

ประเทศ Netherlands

ประเทศ Netherlands มีองค์กรเกษตรกรที่เป็นระบบอย่างยิ่ง แต่ละชั้นของห่วงโซ่การผลิตจะมีองค์กรที่เป็นตัวแทนเพื่อรักษาผลประโยชน์และร่วมกันทำงานกับส่วนอื่นๆ เช่น เกษตรกรมีตัวแทนคือ Dutch Organisation for Agriculture and Horticulture (LTO Nederland) โรงงานมีตัวแทนคือ Dutch Dairy Organisation (NZO) ผู้ค้าส่ง โดย Joint Dairy Federation (Gemzu) ผู้ค้าปลีกโดย Dutch bureau for Provisions Trade (CBL) สหภาพผู้ค้าส่ง โดย FNV Bondgenoten และ สหภาพผู้ใช้แรงงาน Dienstenbond CNV

ทั้งหมดข้างต้นอยู่ในคณะกรรมการนม Dutch Dairy Board ซึ่งรัฐบาลจะดำเนินการทางนโยบายที่ไปตกลงกับกลุ่ม EU ผ่านทางคณะกรรมการนี้ เช่น ระเบียบกฎหมาย การจัดการระบบโควตาการผลิตและการส่งออก ดังนั้นคณะกรรมการนี้จึงเป็นที่ยอมรับทั่วไปใน EU นอกจากนั้นคณะกรรมการนี้ยังต้องรับกฎระเบียบมาปฏิบัติโดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องคุณภาพ ส่วนหน้าที่อีกอย่างหนึ่งคือการเป็นศูนย์กลางข้อมูลของอุตสาหกรรมนมทั้งระบบรวมถึงการตลาดและราคาที่เกี่ยวข้องในวงการนมและข้อมูลให้ประชาชนทั่วๆไปด้วย

นอกจากคณะกรรมการนี้แล้วยังมีองค์กรอื่นที่ดำเนินการเพื่ออุตสาหกรรมนมทั้งหมดในด้านต่างๆ กัน เช่น 1. The Institute NIZO Food Research รับผิดชอบในเรื่องการค้นคว้าวิจัยเรื่องทั่วๆไปเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์นม 2. The Research Station for Animal Husbandry วิจัยเรื่องเกี่ยวกับในฟาร์ม 3. The Netherlands Controlling Authority for Milk and Milk Products (COKZ) and the Netherlands Milk Control Station (MCS) รับผิดชอบเกี่ยวกับระบบการควบคุมคุณภาพ 4. The Animal Health Service ให้บริการเกี่ยวกับเรื่องสุขภาพของสัตว์และสัตวแพทย์ 5. การส่งเสริมการบริโภคทั้งภายในและต่างประเทศเป็นหน้าที่

ของ NZO ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการเหล่านี้มาจากการหักเก็บไว้จากค่าน้ำนมดิบ

ในภาคผู้แปรรูปนั้นมีรายใหญ่เป็นสหกรณ์ซึ่งมีรากฐานมาตั้งแต่เริ่มเลี้ยงโคนมเมื่อสมัยเริ่มแรกซึ่งก็มีการควบรวมกันเรื่อยมา ซึ่งได้รวมกันเร็วมากในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา เหลือสหกรณ์ที่เราพอรู้จักที่ทำการตลาดไปทั่วโลก 2 สหกรณ์และรับนมดิบกว่า 80% คือ Campina และ Friesland Foods (formerly known as Friesland Coberco Dairy Foods - FCDF) และมีเอกชนอีก 2 แห่งที่มีขนาดเล็ก หนึ่งในสิบของสองสหกรณ์นี้คือ Nestl Nederland และ Leerdammer Company (Fromageries Bel) และสหกรณ์เล็กๆ อีกแห่งหนึ่งคือ D.O.C. Hoogeveen

ประเทศ Israel

การผลิตน้ำนมจะทำการตกลงระหว่าง เกษตรผู้เลี้ยงโคนมและ อุตสาหกรรมนมและรัฐบาลโดยไควตาระดับชาติจะถูกกำหนดและจัดสรรไปสู่ไควตาให้เกษตรกรและจะกำหนดกลไกที่กำหนดราคาน้ำนมที่ต้องจ่ายแก่เกษตรกร หน่วยงานที่รับผิดชอบคือคณะกรรมการการเลี้ยงโคนมแห่งชาติ

หน้าที่ของคณะกรรมการการเลี้ยงโคนมแห่งชาติ

- วางแผนและจัดการไควตาของการผลิตนมระดับประเทศ
- การปรับปรุงคุณภาพน้ำนม
- การรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์เกี่ยวกับการผลิตและบริโภคนม
- การควบคุมและตรวจสอบการผลิตในอุตสาหกรรมโคนม
- ส่งเสริมการผลิตน้ำนมโดยการให้กู้ในเงื่อนไขพิเศษ แก่เกษตรกรโคนม
- ส่งเสริมให้ประชาชนทั่วไปบริโภคผลิตภัณฑ์จากนม (การส่งเสริมการขายและการโฆษณา)
- สนับสนุนการให้คำแนะนำอย่างกว้างขวาง
- ส่งเสริมให้มีกระบวนการทดสอบทางวิทยาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิตนม
- การสนับสนุนการทดสอบการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับนม กิจกรรมทางด้านธนาคารข้อมูล และห้องปฏิบัติการการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับนม

หน้าที่ของคณะกรรมการโคนมแห่งชาติ

- การวิเคราะห์และจัดการด้านการจัดสรรไควตาน้ำนมแห่งชาติ
- การตัดสินใจเกี่ยวกับไควตาน้ำนมระดับชาติประจำปี
- การตัดสินใจเกี่ยวกับไควตาน้ำนมให้แก่เกษตรกรโคนมแต่ละคน

- อุตสาหกรรมนมมีสิทธิ์ในการได้รับนมที่ผลิตเกินโควตา
- การตัดสินใจเรื่องราคาที่จะจ่ายแก่เกษตรกรโคนมต่อนม 1 ลิตร และระบบการจ่ายเงิน

ประเทศ New Zealand

มีสหกรณ์ใหญ่สุดคือ Fonterra ซึ่งมีปริมาณนมดิบอยู่ มากกว่า 90% มีสมาชิกกว่า 13,000 คนจากผู้เลี้ยงโคนมทั้งหมด 14,000 กว่าคน ส่วนอื่นประกอบไปด้วยสหกรณ์เล็กๆอีก 2 แห่ง และบริษัทเอกชนอีก 2 แห่ง นอกจากนั้นยังมีบริษัทซึ่งถือหุ้นโดยสหกรณ์ และเกษตรกร ทำหน้าที่โดยรวม ให้กับผู้เลี้ยงโคนมทั้งหมดเช่น

- Dexcel ทำวิจัยเกี่ยวกับการเลี้ยง
- Live stock Improvement ทำหน้าที่ปรับปรุงพันธุ์และบริการทางพันธุกรรม
- New Zealand Milk ทำหน้าที่การตลาดทั่วโลก
- Fence Post ทำหน้าที่ บริการและ Support ถึงฟาร์ม
- De Laval ทำหน้าที่ดูแลด้านคุณภาพนม
- Dairy Company Association of New Zealand ทำหน้าที่ประสานงานขององค์กรเกษตรกรต่างๆ

ข้อสังเกตองค์กรของประเทศต่าง ๆ

- มีการแบ่งงานขององค์กรต่างๆอย่างชัดเจนเพื่อดูแลส่วนต่างๆของทั้งระบบ เช่น ดูแลเกษตรกร ดูแลเรื่องปริมาณการผลิตและการตลาดนํ้านมดิบ ดูแลปรับปรุงการเลี้ยงการจัดการ ดูแลคุณภาพนม ดูแลด้านพันธุกรรม ดูแลด้านการเก็บข้อมูล ดูแลการรณรงค์การบริโภค ดูแลเรื่องการตรวจสอบผลิตภัณฑ์ ดูแลเรื่องการให้ความรู้ ดูแลเรื่องระบบจ่ายเงิน
- องค์กรจะเป็นตัวแทนของแต่ละกลุ่มในห่วงโซ่การผลิตแต่ละจะต้องมีเวทีกลางที่ทุกฝ่ายมาตกลงและบังคับให้ปฏิบัติตามได้
- เกษตรมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของตลอดทั้งห่วงโซ่เป็นส่วนมากในทุกๆประเทศ
- การใช้มืออาชีพมาบริหาร
- เกษตรกรมีความรู้และให้ความร่วมมือกับองค์กรเกษตรเป็นอย่างมาก

องค์กรเกษตรของผู้เลี้ยงโคนมไทย

1 สมาคมผู้เลี้ยงโคนมไทยโฮลสไตน์ฟรีเชียน ได้จดทะเบียนจัดตั้งเมื่อวันที่ 4 พ.ย. 4543 โดยเริ่มจากการเป็นชมรมฯ ซึ่งก่อตั้งโดยคุณอุดม วังตาล และคุณยอด วัฒนศิลป์ ในวันที่ 2 มิ.ย. 2532 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการเลี้ยงโคนมของไทยให้เข้มแข็งโดยการเชิญนัก

วิชาการและเกษตรกรรมมาเป็นสมาชิกและให้ความรู้แลกเปลี่ยนกับเกษตรกร ตลอดจนการจัดสัมมนาและอบรมความรู้ให้กับเกษตรกรโดยนำวิทยากรจากในและนอกประเทศมา สมาคมฯ ยังดำรงตำแหน่งเป็นที่ปรึกษาของชุมนุมสหกรณ์ฯ อีกด้วย สมาคมฯ เป็นที่ปรึกษาในการขึ้นราคาน้ำนมดิบทั้ง 2 ครั้ง สมาคมฯ เป็นแกนนำในการคัดค้านการเปิดเสรี FTA กับ ประเทศออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ซึ่งดำเนินการถึงขั้นการฎีกากับสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว การเข้าพบทูตของทั้งสองประเทศ การขอเข้าพบกับนายกรัฐมนตรี ตลอดจนการให้ความรู้เรื่องนี้แก่เกษตรกรทั่วประเทศ สมาคมฯ ยังคงติดตามความเดือดร้อนของเกษตรกรและเป็นแกนนำในการดำเนินการทำโครงการเพื่อแก้ไขผลกระทบจาก FTA อีกด้วย ปัญหาของสมาคมที่ผ่านมาเป็นปัญหาในการจัดการ การไม่มีรายได้เพราะเป็นองค์กรไม่หวังกำไร จึงขาดบุคลากรและปัจจัยในการทำงานให้มีคุณภาพมากกว่านี้

2 ชุมนุมสหกรณ์โคนมแห่งประเทศไทย จำกัด ได้จดทะเบียนครั้งแรก ชื่อ “ชุมนุมสหกรณ์โคนม จำกัด” เมื่อวันที่ 28 ตุลาคม 2528 และได้รับจดทะเบียนเปลี่ยนชื่อเป็น “ชุมนุมสหกรณ์โคนมแห่งประเทศไทย จำกัด” เมื่อวันที่ 28 สิงหาคม 2530 และได้ย้ายสถานที่ตั้ง สำนักงานชั่วคราวที่ ถ.กรงเกษม เขตวศร มาอยู่ที่สำนักงานถาวร ที่อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี

ชุมนุมสหกรณ์โคนมแห่งประเทศไทย จำกัด ทำหน้าที่เป็นตัวแทนสหกรณ์ผู้เลี้ยงโคนมที่อยู่ในรูปสหกรณ์โดยมีสมาชิกเป็นสหกรณ์โคนมทั่วประเทศมีสมาชิกอยู่ 117 สหกรณ์ มีน้ำนมดิบที่รับผลิตขบอยู่ วันละ 1,600 ตันต่อวัน (70% ของทั้งหมด) ดูแลนโยบายทางด้านโคนมทุกอย่างตลอดจนเงินช่วยเหลือจากภาครัฐลงสู่เกษตรกรจะผ่านชุมนุมสหกรณ์โคนมแห่งประเทศไทย จำกัด เสียเป็นส่วนใหญ่ ร่วมพิจารณาทุกเรื่องตั้งแต่การนำเข้านมผงแต่ละปี การจัดโควตานมโรงเรียน การขึ้นราคานมดิบ การช่วยเหลือเงินทุนยามเกิดวิกฤต

ที่ผ่านมา ชุมนุมสหกรณ์โคนมแห่งประเทศไทย จำกัด ทำหน้าที่ส่วนใหญ่ในการแก้ปัญหาการขาดนมดิบให้กับสมาชิกเป็นรายวัน สิ่งที่เขาอยู่คือการวางแผนระยะยาวอย่างเป็นระบบ

3 สมาคมกลุ่มเกษตรกรผู้รวบรวมน้ำนมดิบ ได้จัดตั้งขึ้นในปี 2544 เพื่อพัฒนาเกษตรกรผู้มีอาชีพเกี่ยวข้องกับการเลี้ยงโคนมและจัดส่งน้ำนมดิบให้ กับศูนย์น้ำนมดิบที่เป็นเอกชน ปัจจุบันมีเกษตรกรอยู่ภายใต้การดูแล 5,487 ครอบครัว จากศูนย์ที่เป็นสมาชิก 27 ศูนย์ มีน้ำนมดิบที่รับผลิตขบอยู่ประมาณ 600 ตัน / วัน ที่ผ่านมา สมาคมนี้ยังรวมตัวกันไม่เห็นด้วยแน่นอนจบจนเมื่อ 2 ปีที่ผ่านมา

ชุมนุมสหกรณ์โคนมแห่งประเทศไทย จำกัด และ สมาคมผู้รวบรวมฯ โดยมีสมาคมผู้เลี้ยงโคนมฯ เป็นสักขีพยานได้เซ็นสัญญาจับมือกันในปี 47' เพื่อทำให้น้ำนมดิบเป็นก้อนเดียวและสามารถบริหารได้ ซึ่งช่วยอย่างมากในการทำ MOU และบริหารไม่ให้เกิดการเทนมในปัจจุบัน

กลุ่มที่ไม่ได้รวมตัวประกอบด้วย ฟาร์มใหญ่ๆ เช่น โชคชัยแดรี่ฟาร์ม ฟาร์มปักธงชัย CP ฟาร์มวังม่วง CP และฟาร์มของวิทยาลัยเกษตรกรรม และมหาวิทยาลัย

ปัญหาที่เกิดขึ้นมากที่สุดคือการขาดข้อมูลปริมาณนมดิบทั้งหมด การที่น้ำนมดิบไม่เป็นหนึ่งเดียว เกิดการเปลี่ยนไปมาและการแย่งปริมาณนม และผลักนมออกในบางช่วงก่อให้เกิดการไหลของนมไป ๆ มา ๆ ทำให้การวางแผนรับทำได้ลำบาก สมาชิกต่างก็ไม่บอกความจริงทำให้ตัวเลขคลาดเคลื่อน และเกิดภาวะนมล้นเพราะไม่มีที่ไป

วิเคราะห์ องค์การเกษตรกรโคนม โดยใช้ SWOT Analysis

จุดแข็ง (Strength)

- เป็นอาชีพพระราชทานที่ทุกรัฐบาลให้ความสนใจ
- นมเป็นผลิตภัณฑ์ที่เสี้ง่ายทำให้เกษตรกรต้องรวมตัวเข้าสังกัดเพื่อขาย
- เกษตรกรเป็นเจ้าของสหกรณ์จึงตอบสนองความต้องการผู้เลี้ยงได้ดีกว่า ยกเว้น ศูนย์เอกชนที่เอาใจใส่ดูแลสมาชิกเป็นอย่างดี
- มีกองทุนให้กู้ ดอกเบี้ยต่ำ
- มีกฎหมายควบคุม และให้ผลประโยชน์กับสหกรณ์โดยเฉพาะ
- หน่วยงานของรัฐมักจะสนับสนุนมากกว่ารูปแบบสหกรณ์อื่นเพราะชื่อเสียงค่อนข้างดี

จุดอ่อน (Weakness)

- สหกรณ์มักจะพบปัญหาว่ากลุ่มผู้บริหารอ่อนแอ ขาดความรู้ และไม่มีความตั้งใจที่จะทำให้ดี
- การรวมตัวของสมาชิกยังไม่เหนียวแน่น
- ขาดเงินทุนในการจัดการให้มีประสิทธิภาพ
- การขาดความต่อเนื่องของผู้บริหารที่ตั้งใจทำ
- ขาดมืออาชีพเช่นนักการตลาด การเงิน การบัญชี มาร่วมบริหาร
- มีการแย่งเกษตรกรทำให้นมดิบไม่นิ่งและทำให้ขาดการร่วมมือกันระหว่างองค์กร
- ขาดการประสานงานกับองค์กรอื่นเช่นสหกรณ์การเกษตร สหกรณ์นาหญ้า
- ขาดการวางแผนระยะยาว
- เกิดง่ายไป ขนาดเล็กเกินไปทำให้ค่าใช้จ่ายสูงอยู่ไม่ได้
- ส่วนใหญ่ไม่มีการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ที่เก็บไว้ได้ยาวนาน

โอกาส (Opportunity)

- ภาครัฐกำลังให้ความสนใจเพราะผลจากการเปิด FTA
- การเปิด FTA ทำให้สมาชิกตื่นตัวมากขึ้นและให้ความร่วมมือมากขึ้นด้วย

อุปสรรค (Threat)

- FTA กำลังรออยู่

- นมโรงเรียนไม่ครบ 365 วัน ทำให้ความต้องการนมดิบในช่วงปิดภาคเรียนมีน้อยส่งผลให้มีน้ำนมดิบล้นระบบในช่วงดังกล่าวประจำทำให้องค์กรเกษตรกรไม่มีเวลาคิดแผนระยะยาวต้องใช้เวลาในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า

แนวทางแก้ไข:

-จัดตั้งองค์กรบริหารน้ำนมดิบ ทำหน้าที่ตกลงการซื้อขายนมดิบล่วงหน้าใน ราคา และคุณภาพ ที่กำหนดร่วมกับราชการตลอดทั้งปี เพื่อให้แน่ใจว่านมดิบทุกหยดมีการรับซื้อ โดยจะต้องผูกการซื้อขายน้ำนมดิบไว้กับโควตานมผงขาดมันเนยซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของการทำ Supply Management ซึ่งหลายประเทศทำคือการมี Quota การผลิตนมดิบเพื่อให้ Supply = Demand เพื่อแก้ปัญหานมไม่มีที่ขาย

-หน้าที่สำคัญอีกหลายอย่างขององค์กรเกษตรกรคือจัดให้มีคณะทำงานด้าน สนับสนุนการวิจัย การลดต้นทุน การนำเอางานวิจัยไปใช้ การพัฒนาพันธุ์ การเก็บและจัดการข้อมูล การดูแลคุณภาพนม การสนับสนุนให้ตีมันนมและบริโภคผลิตภัณฑ์นมที่ทำจากนมสดแท้ 100% ดูแลเรื่องฉลากโดยไม่ให้ใช้นมผงมาปน การทำการตลาด องค์กรที่จะทำ MilkBoard

-องค์กรควรจะต้องมองมุมต่างประเทศมากขึ้น โดยจับมือกับผู้ผลิตนมผงนอกทำตลาดส่งออก และขอยามายู่กันภายในซึ่งเราจะทำตลาดใช้น้ำนมดิบ 100%

-องค์กรจะต้องขยายลงไปให้ถึงผู้บริโภคเพื่อเชื่อมห่วงโซ่จาก Farm to Table

-ต้องให้ความสำคัญกับต้นทุนและคุณภาพของนมดิบโดยลงไปดูแลให้ถึงตัวเกษตรกรและปรับความรู้ให้เกษตรกรอยู่ตลอดเวลา

-ทำตัวเป็นพี่เลี้ยงยามที่ต้องลดต้นทุนโดยจัดการในสิ่งที่เป็ Economy of scale คือต้นทุนลดลงถ้าทำมากขึ้น เช่น การจัดการอาหารชั้น อาหารหยาบ TMR ให้กับสมาชิก เพื่อให้เกษตรกรมีเวลาในการปรับปรุงฟาร์ม

-ต้องมีเงินใช้ในองค์กรเพียงพอที่จะทำให้ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการเก็บจากค่าน้ำนมดิบ

-คณะกรรมการควรมหาผู้มีความรู้มาร่วมและทำงานอย่างจริงจัง ให้เงินเดือนและประเมินผลงาน

-จดทะเบียน วัว และเกษตรกร

-ต้องมีเจ้าหน้าที่ส่งเสริมเพื่อเข้าไปถึงเกษตรกร เพื่อถ่ายทอดความรู้และนำข้อมูลกลับมาวิเคราะห์เพื่อเตรียมเกษตรกรรับ FTA

-ต้องมีนักวิชาการเป็นพี่เลี้ยงเพื่อให้ได้ความรู้ใหม่ๆมาใช้ในการปรับปรุงตลอดเวลา

-ต้องเพิ่มประสิทธิภาพ ลดต้นทุนของตัวสหกรณ์และศูนย์รวมนม ร่วมมือกันไม่ให้นมไหลไปมา โดยไม่แย่งน้ำนมดิบกัน

องค์กรเกษตรกรในอุดมคติ

1 ต้องมี เกษตรกรอยู่ในหัวใจ ไม่ว่าจะเป็นสหกรณ์หรือเอกชน เพราะสุดท้าย ถ้าเกษตรกรอยู่ได้มีความสุข องค์กรก็อยู่ได้และมีความสุขเช่นกัน

2 มุ่งเป้าหมายไปที่ความต้องการของเกษตรกร เช่นช่วงนี้ เกษตรกรต้องปรับตัว ลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพ องค์กรต้องลงทุนในด้านนี้ เช่น มีเจ้าหน้าที่ส่งเสริมอย่างเพียงพอ ประสานงานกับ ภาควิชาการ และเกษตรกร นำความรู้เรื่องการปรับปรุงไปให้ ขณะเดียวกัน นำข้อมูล และข้อเท็จจริงกลับมาให้นักวิชาการวิเคราะห์เพื่อแนะนำต่อไป

3 ทำเพื่อส่วนรวมอย่าเอาแต่ได้ระยะสั้นเพราะจะทำให้เกิดผลเสียในระยะยาว

4 มีหน่วยงานเฉพาะทำงานด้าน การพัฒนาพันธุ์ การเก็บและจัดการข้อมูล การดูแลคุณภาพนม การสนับสนุนให้เต็มและบริโภคผลิตภัณฑ์ที่ทำจากนมสดแท้ 100% ดูแลเรื่องฉลากโดยไม่ให้ใช้นมผงมาปน การทำการตลาด ตลอดจนมีองค์กรที่จะทำ Milk Board โดยเฉพาะและต่อเนื่อง

5 ผู้บริหารมีความรู้ต่อสู้กับบริษัทที่ทำธุรกิจเพื่อหวังเอาแต่กำไรได้

งานวิจัยที่ต้องการ

- วิธีการตรวจนมผงปลอมปนในผลิตภัณฑ์นมเพื่อทำให้การปฏิบัติและการควบคุมตามฉลากเป็นไปได้ เพราะกำลังจะทำการรณรงค์เต็มนมสดแท้ 100 %
- ศึกษาหาวิธีตรวจเช็ค ว่า นมผงที่นำเข้ามาไปสู่ผู้บริโภคอย่างไร ใครควรเป็นผู้รับผิดชอบเพื่อตรวจ และทำได้อย่างไร เพื่อความแน่ใจว่านมผงไม่ได้เข้ามาแทนที่นมดิบเพราะปัญหาจะมากขึ้นเรื่อยๆ จาก FTA
- สร้างสายพันธุ์โคนมที่ นมมาก สุขภาพดี ผสมดีถ่าย ในภาวะ ร้อนชื้นและอาหารหายากไม่ดี ต้องใช้ อาหารชั้นสูง ต้องต่อสู้กับโรคไข้เห็บ โรคปากเท้าเปื่อย
- ศึกษาว่าตอนนี้ต้นทุนสูงเพราะอะไร จะแก้ไขอย่างไร ระยะสั้น ยาว
- Bench Mark สำหรับฝูงโคที่มีประสิทธิภาพที่สุดใน จำนวนโคควรเป็นเท่าไร ผลผลิตต่อท้อง Calving Interval สัดส่วนฝูง การผสมติด การจับสัด ประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหาร คุณภาพน้ำนมดิบ ส่วนประกอบนมดิบ วิธีแก้ไขที่ทำให้ตัวBench mark เหล่านี้ดีขึ้น
- เลี้ยงอย่างไรมีประสิทธิภาพสูงสุดในแต่ละพื้นที่ เหนือ กลาง ตะวันตก ตะวันออก อีสาน ใต้
- ตั้งศูนย์ถ่ายทอดข้อมูลเพื่อให้ความรู้กับเกษตรกรและเจ้าหน้าที่ส่งเสริมในเรื่องต่าง เช่น

- มาตรฐานของหน่วยตรวจสอบคุณภาพของบริษัทหรือสหกรณ์เพื่อใช้ในการให้ราคามilk มีความเป็นมาตรฐานระดับใด มีความยุติธรรมต่อทั้งผู้และผู้ขายหรือไม่

ทั้งนี้ไม่ว่าจะวิจัยเรื่องอะไรก็ตาม จำเป็นให้ดึงหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องเข้าไปร่วมให้มากที่สุด รวมทั้งเมื่อเสร็จสิ้นงานวิจัยควรจัดให้มีการวิจารณ์ ข้อเสนอแนะจากงานวิจัยนั้นๆ เพื่อประกาศใช้เป็นหลักในการปฏิบัติหรือนำไปต่อยอดของวงการโคนมทั้งวงการ ว่าสามารถนำไปใช้ได้จริง จึงจะเป็นการวิจัยที่มีประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมโคนมอย่างแท้จริงต่อไป

บรรณานุกรม

- ผู้จัดการออนไลน์. 2548. คณะรัฐมนตรี เห็นชอบแนวทางจัดการนมทั้งระบบ. หนังสือพิมพ์ผู้จัดการ. 29 พฤศจิกายน 2548.
- สินชัย เรืองไพบูลย์. 2547. การบริหารและพัฒนาคุณภาพน้ำนมดิบ. วารสารสัตว์เศรษฐกิจ. ปีที่ 21 ฉบับที่ 481. ฟาร์มโคนม หน้า 7
- สินชัย เรืองไพบูลย์. 2549. การจัดตั้ง Milk Board ในประเทศไทย. จดหมายข่าวโคนม. ปีที่ 10 ฉบับที่ 1 หน้า 2
- พิพัฒน์ ชนาเทพพร คณบดีคณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
www.thaidairy.net